

Rotel RC-1590 a Rotel RB-1590

Autor: Daniel Březina

13. červen 2016

Hi-Fi Voice
hi-fi magazín

Rotel je znám svými poctivými, v dobrém slova smyslu jednoduchými konstrukcemi, zejména pak zesilovači, v kontextu dnešních nezřízených cenotvorných orgií s vlastně ještě velmi realistickými cenovkami. Nejžhavější novinkou v portfoliu společnosti, spadající už dlouho předlouho pod křídla Bowers&Wilkins, je set předzesilovače a koncového stupně 1590, patřící až na samotný vrchol produkce společnosti.

Jak předzesilovač RC-1590, tak koncový stupeň RB-1590 jsou velké, zejména v porovnání se štíhlými přístroji z nižších úrovní katalogu. U obou přístrojů snadno poznáte, kdo je vyrobil - ať už jsou to jednoduché křivky, zaoblené boky přední stěny nebo jasné modré obkroužení některých ovládacích prvků.

RC-1590

Předzesilovač působí svými rozměry spíše trochu jako A/V receiver (9,2 kg a 43,1 x 14,4 x 34,8 - š x v x h), je vysoký a robustní. Čelní stěně dominuje vizuálně dvouřádkový displej a to i přes své nevelké rozměry. Vlevo od něj je modrou linkou orámovaný spínací knoflík, vpravo velký, opět modře obkroužený ovladač hlasitosti. Pod displejem se nachází ve dvou řadách po sedmi tlačítkách pro přímý přístup ke vstupům, napravo od nich další čtyři ovládací tlačítka, nalevo pak USB vstup pro datové paměti a tři tlačítka pro nastavení tónových korekcí.

Pohled zezadu odhalí štědrnou porci konektorů - vstupy jsou tu jak analogové, tak digitální, je tu dokonce i jeden pár cinchů phono předzesilovače. Předzesilovač pak umožňuje připojit ještě tři další zařízení pomocí nesymetrických RCA, jedno zařízení pomocí symetrických XLR konektorů. K dispozici je i několik analogových výstupů - primární budou patrně dva páry symetrických XLR výstupů, hodit se ale mohou i další dva páry nesymetrických cinchů, zajímavostí jsou dva monofonní subwooferové výstupy, které doplňuje ještě jeden pár RCA konektorů linkového výstupu.

Digitální část zastupuje Bluetooth modul, ethernetový konektor pro možnost využití síťových služeb, je tu ale i trojice optických a trojice koaxiálních digitálních vstupů, doplněných asynchronním USB portem. Aby toho nebylo málo, digitální signál může pouze procházet, je tu i digitální výstup v podobě koaxiálního i optického konektoru. Do RC-1590 připojíte jednoduše řečeno úplně všechno.

Nadstandardní jsou i možnosti ovládání chování přístroje - jednak je tu Rotel Link pro jednotné předávání pokynů mezi firemními přístroji, jednak je tu klasická 12V spoušť až pro dva další přístroje, jednak je tu i RS232 konektor pro integraci do systémů chytrého bydlení.

Uvnitř přístroje je značně plno - součástky jsou na dvou velkých deskách plošných spojů ve dvou patrech, do každého patra vede napájení z jednoho toroidního transformátoru vlastní výroby Rotel. Každé patro, jak už čtenáře asi napadlo, patří jiné sekci - jedno je určeno analogovým obvodům, druhé digitálním. V obvodech pak najdete svitkové kondenzátory, opět vyrobené přímo v Rotelu.

V centru digitální části leží čip od AKM s rozlišením až 32 bit / 768 kHz, byť u PCM má limit stanovený na 24 bit / 192 kHz a podporuje DSD signál až do 5,6 MHz. Rotel RC-1590 pracuje ve frekvenčním rozsahu 10 - 100 000 Hz při celkovém harmonickém zkreslení držícím se pod hranicí 0,002% (v pásmu 20 Hz - 20 kHz). Odstup signálu a šumu je velmi solidní - v analogové části dosahuje 112 dB, v digitální 108 dB.

RB-1590

Stereofonní výkonový zesilovač je obrovský, jde o klasický muskulaturní zesilovač. Mohutný čelní hliníkový panel nese řadu úzkých svislých průduchů a evokuje tak masku automobilů (nebo možná nějakého robota ze sci-fi filmu, račte si vybrat), jediným dalším prvkem tu je spínací tlačítko.

Zadní strana je trochu zvláště osazena čtveřicí mohutných gumových nožek, byť jejich význam je trochu nejasný - pokud totiž zapojíte signálové a reproduktorové kabely, stejně nemůžete zesilovač postavit na výšku, zase tak vysoké nožky nejsou. Je tu celkem osm reproduktorových terminálů (dva páry na kanál) pro snadnou možnost bi-wiringu, vstup signálu je proveden ve formě jak symetrických XLR, tak nesymetrických RCA konektorů - aktivní si volíte malou dvoupolohovou páčkou. Je tu i vstup a výstup pro 12V spouštěcí signál.

Mohutné tělo s rozměry 43,1 x 23,7 x 45,4 cm (š x v x h) je poněkud hlubší než u předzesilovače, takže netvoří vizuálně úplně perfektní pár, nicméně s vahou 38,1 kg stejně patrně nebudete RB-1590 chtít dávat jinam než na zem.

Uvnitř se skrývají obvody v symetrickém rozložení, dostatek energie dodává zdvojený toroidní transformátor od Rotelu. Čtyři tranzistory na kanál dodávají výstupní výkon 350 Wattů do 8 Ohm, což je více než dostatečná hodnota, zesilovač pracuje v rozsahu 10 - 100 000 Hz (+/- 0,5 dB) a nabízí celkové harmonické zkreslení nižší než 0,03% a odstup signálu a šumu 120 dB - excelentní hodnoty s ohledem na cenu. Zisk 27,5 dB (respektive 23,5 u XLR připojení) je také víc než dostatečný. Tlumící faktor 300 opět patří k vyšším.

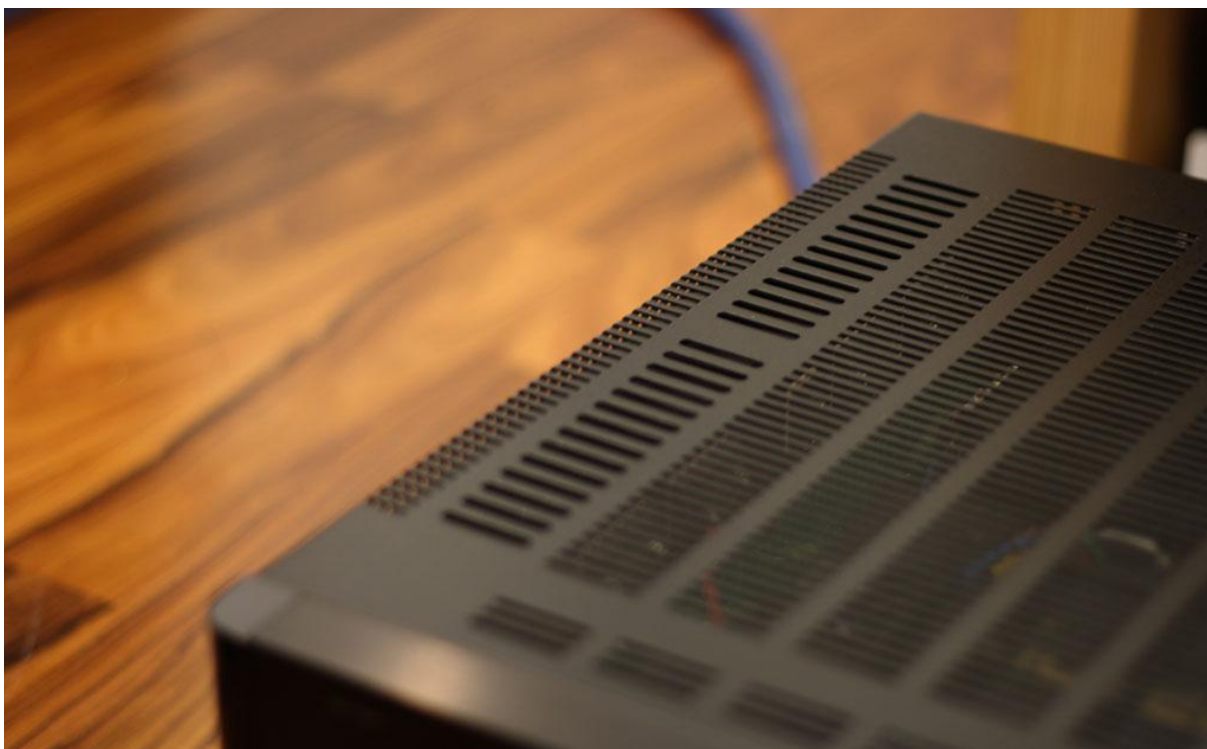
Dělený zesilovač jsme poslouchali v akusticky nejživější prostora ostravského Studia Špalíček spolu s CD přehrávačem Rotel RCD-1570, kdy propojení obstarávaly kabely AudioQuest a reprokabely nesly značku Cardas. Poslouchalo se přes Bowers&Wilkins 803 D3. Ke srovnání na stejných kabelech byla pak sestava Audionet - VIP G3, PRE I G3 a AMP 7 v bi-ampingovém zapojení do Bowers&Wilkins 802 D3.

Od mohutného koncového stupně jsme tak nějak podvědomě čekali mohutný, energický bas - a neklamal nás. Ve "Spiritual" Charlieho Hadena a Pata Methenyho ("Beyond the Missouri Sky" | 1997 | Verve | 537 130-2) je kontrabas skutečně velkým, mohutným nástrojem, jehož tóny ale působí chvílemi snad až moc hutným, moc těžkým dojmem. Nicméně i neproporčně drahé reprosoustavy a jejich basové měniče dokázal Rotel udržet pod dostatečnou kontrolou, aby byly snadno čitelné jednotlivé polohy nástroje, stejně jako dokázal předat při brnknutí také pocit hluboko položené rezonance korpusu a dokázal doprovodit tón potřebným, fyzickým impulsem. Nástroje má také zřetelný dřevěný charakter s drnkajícím kovem strun a působí tak už velmi přesvědčivým dojmem. Rotel jednoduše umí hudbě položit pěkně šťavnatý, bohatý základ.

Celkově o něco temnější ladění se projevuje i ve středním pásmu, kde vokál Vince Jonese v "This is the Woman" ("Moving through taboos" | 2003 | Universal | VN 356N) má až nadrealistickou hutnost a plnost, přitom je ale stále ještě dostatečně agilní, aby nepůsobil unaveně (a únavně). Elektronika Rotel ho vykreslila s dostatečným zaostřením, což spolu s objemem a plností budí dojem pevného těla, z něhož hlas vychází. Přednes nicméně není úplně stoprocentně transparentní, stále cítíte, že výrazný spodek trochu zasahuje i sem a že Rotel spoléhá spíše na hutnost a lehce teplejší zabarvení. Samotná srozumitelnost ale ohrožená není a v rámci kategorie je naprosto pohodová - pouze tu není úplně bezprostřední blízkost, spíše trochu koncertní pocit.

Nejvyšší tóny prezentuje Rotel s nadšením, energií a znělostí a řádným objemem. Vibrafon v "Like Minds" Garyho Burtona ze stejnojmenné desky (2003 | Concord | SACD-1029-6) byl velký, jasný a jeho kov bohatě zvonivý, přitom ale ne útočně nacinkaný. Zejména se nám ale moc líbily činely - usazené, pevně

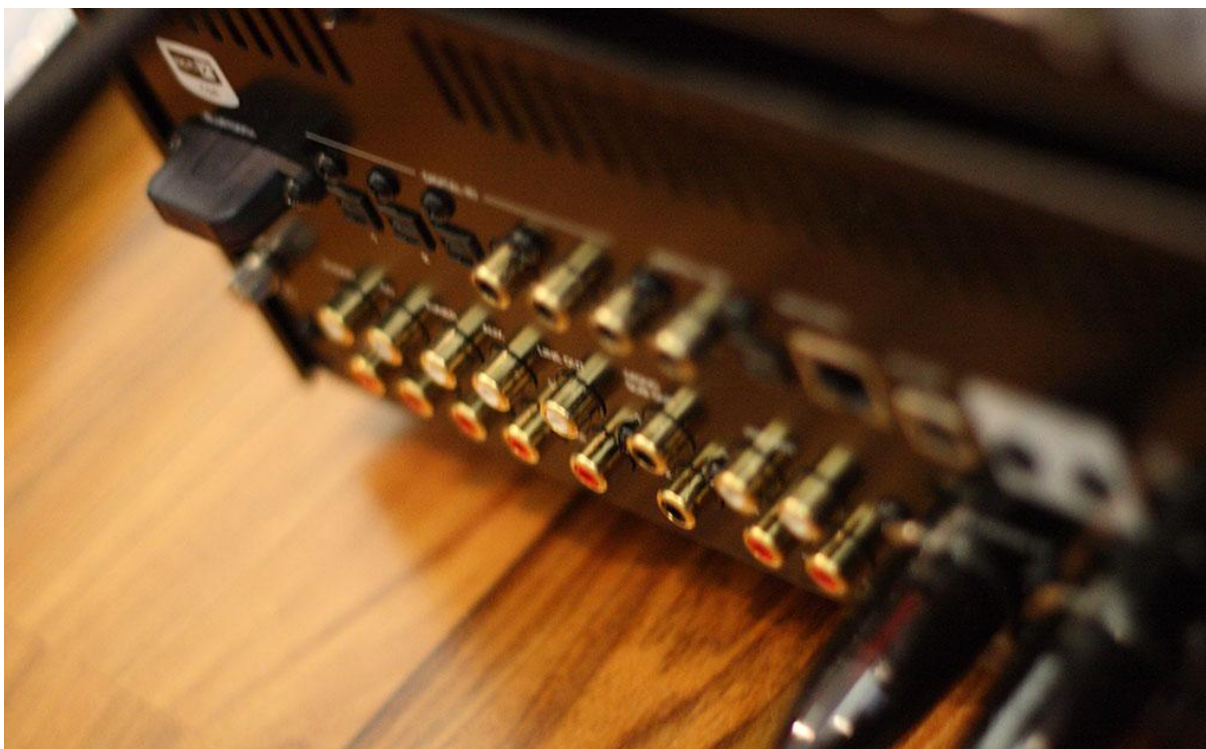
kontrolované, velké, byla cítit jejich kovová plocha a měli jsme z nich téměř až fyzický pocit konkrétnosti. Dozvuk je oproti tomu velmi dlouhému u vibrafonu průměrný, možná až kratší, zato je ale velice pěkně prokreslený, bohatý a velice svižný.

Orchestr v Mussorgského "Velké bráně kyjevské" ("Crystal Cable Arabesque" | 2009 | Crystal Cable | CC200901) byl podaný pěkně šťavnatě, hutně, živě a energicky, hudba se drala kupředu a třeba velký buben dokázal vyprodukovat jak rázný impuls, tak hlavně pocit velkého fyzického objemu. Ani při vysoké hlasitosti Rotelu nedochází dech a zdá se, že má velmi slušné výkonové rezervy. Reprodukce je hutná a sytá, ale ani přesnost není vzhledem k ceně špatná, byť by zesilovač možná mohl mít ještě o kousíček větší autoritu.

Při poslechu "What a wonderful world" Katie Melua a Evy Cassidy jsme zaznamenali velmi příjemné rozlišení, byť doprovázené i celkově trochu hladším, měkčím a do muzikálnosti laděným charakterem, takže propracovat se k těm opravdu jemným detailům chce trochu soustředění. Přesto celkově má už set od Rotelu až nečekaně velký nadhled a dává hudbě pocit samozřejmosti, takže jak hlasy, tak nástroje za nimi jsou velmi čisté, s informacemi snadno dostupnými, žádný zvukový chaos či koule tu už není.

V čem poslouchaná sestava byla naprosto excelentní, to byl prostor - Rotel dokázal suverénně využít nadání velmi dobrých Bowersů a orchestr České filharmonie pod taktovkou Václava Neumanna byl v Mahlerově "6. symfonii" (2006 | Octavia Records | OVCL-00259) rozprostřen do nádherné šířky i hloubky, bylo cítit scénu protaženou hodně daleko za reprosoustavy a hráče s nástroji rozloženými nejen s naprostou jistotou ve směru pravolevém, ale i předozadním, kdy bylo možno lokalizovat jednotlivé sekce v obou osách. Hudební scéna je volná, zřetelná, byť nemáte úplně pocit, že by byla také plná vzduchu.

Když přijde na atmosféru, kterou Rotel dokáže vyrobit, není nač si stěžovat - možná jsou někteří konkurenti konkrétnější, mají o něco lepší rozlišení nebo vyrovnanější frekvenční pásmo, ale za dané peníze se špatně hledá muzikálnější elektronika. "Africa" od TOTO ("Blu-spec CD - Feel the difference" | 2009 | SONY Music Japan | SICP 20048-9) měla úžasný rytmus (byť celkově nepůsobí bleskurychle, ale trochu valivě) a hlavně plynulost, strhující tempo vás jednoduše dostane a vtáhne do hudby (a je vlastně trochu jedno jaká je to hudba či nahrávka).

Nejnovější "velké" Rotely jsou vynikající, vezmeme-li v potaz jejich férovou cenu, hodně nadstandardní výbavu, mocnou sílu koncového stupně a provedení, které působí, že přetrvá. Ostudu si tenhle dělený zesilovač neudělal ani s reprosoustavami vysoko nad svou ligu, zejména pak pokud máte rádi výrazný bas, pocit energie, hutnosti, sytosti, sázíte na muzikálnost a hledáte muskulaturní elektroniku (vizuálně i zvukově), měly by Rotel řady 1590 rozhodně zapadnout na váš seznam k poslechu.